

Voorzitter,

Al jarenlang zijn er in Helmond wachtlijsten voor mensen die voor hulp bij schulden aankloppen bij de gemeente. En al jarenlang worden er oplossingen gepresenteerd om deze onacceptabele wachtlijsten te verkorten:

- extra geld
- meer personeel
- coördinator armoedebeleid
- nog extra geld van het Rijk in januari jl.
- aanvragers indelen in categorieën om mensen in acute problemen binnen 2 werkdagen te spreken en mensen die wat vaker in de problemen komen wat langer te laten liggen!

Niets heeft geholpen de wachtlijsten zijn nog steeds onacceptabel lang.

Onder druk van het Rijk wordt er nu opnieuw een poging ondernomen om de wachtlijsten terug te brengen en goed armoedebeleid en preventie in Helmond op te zetten. Echter in dit voorstel wordt er geen passende hulp en ondersteuning geboden aan alle mensen met problematische schulden maar aan een selecte groep. Er is onderscheid gemaakt tussen

1 schulden ontstaan door het aangaan van leningen

2 schulden ontstaan door een verkeerd bestedingspatroon

3 schulden ontstaan doordat het inkomen achteruit is gegaan

4 schulden ontstaan omdat mensen structureel een te laag inkomen hebben (uitkering) en hierdoor maandelijks hun vast lasten niet allemaal kunnen betalen

In dit voorstel wordt prioriteit gegeven aan het inrichten van hulpverlening voor de eerste twee groepen. Wij hebben begin van dit jaar informatie opgevraagd bij de gemeente over schulddienstverlening en hieruit blijkt dat bijna 60% van alle aanvragen van mensen voor schuldhulpverlening mensen betreft die een uitkering hebben. Door de crisis gaat het bij nieuwe aanvragen vooral om mensen waarvan het inkomen van is achteruit gegaan.

Als wij het voorstel goed interpreteren heeft deze 60% van de mensen die een aanvraag doen voor de gemeente Helmond in de toekomst geen prioriteit meer. Dit betreft dan vaak eenoudergezinnen, gezinnen met opgroeiende kinderen, migrantengezinnen, jongeren met een lage opleiding. Dit past niet in de taakstelling die de gemeente heeft op het gebied van armoedepreventie en WMO. Daarbij is arbeidsbemiddeling geen passende oplossing voor de door u voorgestelde prioritaire groep maar voor mensen met een uitkering. Wat is de reactie van de wethouder hierop.

Het tweede bezwaar dat wij hebben is dat uw doel is diensten zoveel mogelijk uit te besteden. Dit betekent dat u verplicht bent volgens de Europese regels aan te besteden. Wij begrijpen uw keuze hierin niet na de slechte ervaringen met aanbestedingen in de re-integratie en zorg. Het grootste gedeelte van het spaarzame geld dat de gemeente Helmond uittrekt voor armoedebestrijding wilt u uitgeven aan een aanbestedingsprocedure waarbij wederom de goedkoopste bieder de opdracht krijgt en niet op resultaat wordt gestuurd.

U weet ook dat er al jarenlang wordt geprobeerd om goede afspraken te maken met schulddienstverleners maar dat dit tot nu toe niet is gelukt. Veelvuldig zijn er in het land voorbeelden van slechte dienstverleners die ervoor hebben gezorgd dat mensen meer schulden hebben dan in het begin van het traject. Helaas is het tot nu toe zo dat Beun de Haas tot op dit moment nog vrij spel heeft als schulddienstverlener.

Er zijn goede voorbeelden van gemeentelijke schuldhulpverlening in het land waarbij door de gemeente maatwerk wordt geleverd aan alle mensen met schulden die deze niet zelf kunnen oplossen en er sprake is van intensieve samenwerking met instanties en schuldeisers. Heeft de wethouder deze voorbeelden onderzocht of is zij bereid hiernaar alsnog onderzoek te doen?

Voorzitter (in 2^e instantie),

Wij vinden dit een slecht voorstel. Hulpverlening voor mensen met schulden in Helmond opzetten en vervolgens voor de grootse groep mensen niets doen kan niet de bedoeling zijn. Gemeentelijke schuldhulpverlening moet voor iedereen zijn, niemand uitgesloten! U moet niet de armen aanpakken maar armoede aanpakken!

Verder zien wij niets in het aangaan van een kostbare aanbestedingsprocedure waarbij de uitvoering van de gemeentelijke taak van schuldhulpverlening wordt neergelegd bij de goedkoopste bieder.